

різноманітних колективах. Викладачам резильєнтність допомагає адаптуватися до змін у професійному середовищі, сприяє ефективному управлінню різноманітним студентським колективом та підтримує професійне зростання та інновації у викладанні. Провідними методами розвитку резильєнтності виступають: рефлексивні практики як аналіз власних реакцій на різні ціннісні орієнтації; менторство як підтримка та обмін досвідом між викладачами та студентами та створення підтримуючого середовища як формування атмосфери, де цінується різноманітність думок і поглядів.

Таким чином, ціннісні орієнтації викладача не лише визначають якість освітнього процесу, але й закладають фундамент для професійного та особистісного зростання студентів, формуючи розуміння значення майбутньої професії, відповідальності у навчанні та прагнення до особистісно-професійного самовдосконалення.

Список використаних джерел

1. Вишневський О. І. Природа цінностей виховання. *Педагогічна думка*. 2006. № 2. С. 11-22.
2. Дубасенюк О. А. Акмеологічний підхід як стратегічний орієнтир особистісно орієнтованої педагогічної освіти. *Проблеми освіти : зб. наук. праць*. Вип. 84. Житомир-Київ, 2015. С. 25-30.
3. Лузік Е. В. Теоретико-методологічні аспекти формування планетарного мислення як основи оновлення змісту сучасної вищої освіти України. *Креативна педагогіка*. Вінниця, 2014. Вип. 9. С. 48-54.
4. Мерзлякова О. Л. Резильєнтність або психологічна стійкість : концепт, вимірювання, розвиток. *Аналітичний вісник у сфері освіти й науки*. 2023. № 18. С. 96-120.
5. Особистість у розвитку: психологічна теорія і практика : моногр. / за ред. С. Д. Максименка, В. Л. Зливкова, С. Б. Кузікової. Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. 430 с.
6. Рибалка В. В. Психологічна теорія особистості Г. Балла. *Психологія особистості*. 2017. № 2 (68). С. 104-118.
7. Розвиток особистості в контексті синергетичної парадигми. Синергетика і освіта: моногр. / за ред. В. Г. Кременя. Київ : Інститут обдарованої дитини, 2014. С. 266-279.
8. Хоменко А. В. Аксиологічні пріоритети професійної діяльності викладача вищої школи: традиції та інновації. *Дидаскал: Часопис*. Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка. 2021. № 22. С. 142-147.
9. Хоружа Л. Л. Етичний розвиток педагога: навч. посіб. Київ : Академвидав, 2012. 208 с.

Валентина СОКІЛ

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ У КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Ключовою реформою Міністерства освіти і науки є створення Нової української школи. Головним завданням якої, є не просто дати учням певну суму знань, умінь та навичок, а й навчити застосовувати їх на практиці, сформуванати особистість, яка б вміла аналізувати, порівнювати, орієнтуватися в потоці інформації, сприймати та створювати зміни, готовою діяти та реалізовувати себе у майбутньому житті. Перед сучасним педагогом стоїть завдання пробудити в учня усвідомлення необхідності цілеспрямовано

здобувати знання, бажання вчитися, отримувати моральне задоволення від результатів своєї праці, самостверджуватися. Тож, можна впевнено констатувати, що мотивація навчально-пізнавальної діяльності учнів є однією з першорядних умов навчально-виховного процесу Нової української школи.

Мета статті – проаналізувати формування мотиваційного компоненту навчально-пізнавальної діяльності учнів Нової української школи як рушійну силу навчально-виховного процесу. Відповідно до зазначеної мети було поставлено завдання: висвітлити поняття мотивації, мотивів навчально-виховного процесу, розкрити методи мотивації здобувачів освіти під час вивчення іноземної мови.

Як засвідчує практика, проблемою сучасної школи є зниження інтересу до навчання серед школярів. Оцінки, вимушений обов'язок, зауваження з боку вчителів вже не мають такого впливу, як це було декілька років тому. Перед учителем стоїть завдання відшукати новітні знаряддя, щоб змусити здобувачів освіти прагнути досягати максимальних результатів. Тож питання мотивації в наш час стоїть неабияк гостро.

За визначенням С. Гончаренка: «мотивація – система мотивів, або стимулів, яка спонукає людину до конкретних форм діяльності або поведінки» [1, с. 217].

Основними складовими мотивації є мотиви. Мотив (франц. *motif*, від лат. *moveo* – рухаю) – спонукальна причина дій і вчинків людини (те, що штовхає її до дій) [1, с. 217].

Мотиви є важливою складовою мотивації, вони включають усвідомлювані та неусвідомлювані суб'єктом причини, що спонукають його до здійснення навчальної діяльності.

У сучасній педагогічній науці існує декілька підходів до класифікації мотивів навчальної діяльності. Розглянемо основні з них. За походженням та предметним змістом виділяють два основні типи навчальних мотивів: пізнавальні і соціальні.

Пізнавальні мотиви – це оволодіння новими знаннями, фактами, явищами, закономірностями. Соціальні мотиви пов'язані з різними соціальними взаємодіями школяра з іншими людьми – обов'язок, відповідальність, розуміння соціальної значимості.

Дослідженням встановлено, що досить поширеною є класифікація, в якій мотиви навчальної діяльності діляться на внутрішні та зовнішні. Критерієм поділу є характер зв'язку навчального мотиву з метою та процесом навчання.

Внутрішні мотиви пов'язані із засвоюваними знаннями та виконуваною діяльністю. Здобувачі освіти прагнуть дізнатися щось нове, з цікавістю виконують нові завдання, долають виклики. Надбання є основною потребою, а тому носить добровільний характер. Якщо мотив не є засобом задоволення пізнавальних потреб, а зумовлений бажанням отримати гарну оцінку чи уникнути покарання з боку вчителя чи батьків, такі мотиви є зовнішніми.

Зовнішні мотиви носять примусовий характер. Іншими словами зовнішня мотивація походить від зовнішніх факторів, а внутрішня від самоусвідомлення необхідності отримати знання та від задоволення процесом їх здобування.

Поєднання зовнішньої та внутрішньої мотивації дає найкращі результати у процесі надбання знань.

Прихильниками цієї класифікації мотивів навчальної діяльності є В. Новак, Т. Мостенська, О. Ільєнко та ін. [2].

Сучасна педагогічна наука виділяє такі групи мотивів: соціальні, спонукальні, пізнавальні, професійно ціннісні та меркантильні. Соціальні мотиви спонукають учня, самостверджуватися у соціумі (класі, сім'ї, суспільстві в цілому).

Спонукальні мотиви змушують учнів діяти, якщо від них цього вимагає оточення (батьки, вчителі, вони знаходяться під впливом однолітків та ін.).

Пізнавальні мотиви проявляються у зацікавленості до навчання, процесу здобуття знань та отриманні бажаних результатів. Професійно-ціннісні мотиви – бажання учня здобути підготовку для участі у професійній сфері життєдіяльності. Меркантильні мотиви пов'язані безпосередньо з матеріальною винагородою чи іншою вигодою особистості.

Як стверджує О. Макаревич «навчальна діяльність розглядається як «особлива форма активності особистості, спрямована на засвоєння соціального досвіду пізнання й перетворення світу, що включає оволодіння культурними способами зовнішніх, предметних і розумових дій» [2, с. 134–141].

Тож перед сучасним педагогом стоїть завдання визначити, які мотиви рухають учнями та спланувати роботу так, щоб вони підходили до процесу здобування знань з максимальною енергією.

Одним із ключових компонентів Концепції Нової української школи є орієнтація на потреби учня в освітньому середовищі. В умовах повномасштабної збройної агресії РФ проти України, головним завданням сучасної школи – є створення на уроці безпечного середовища, сприятливого мікроклімату та комфортної психологічної атмосфери. Під час навчання варто використовувати різноманітні навчальні ігри, музичний супровід, уривки з фільмів, мультфільмів, щоб зацікавити дітей та зняти додаткову напругу.

Дидактичний матеріал слід підбирати з урахуванням балансу новизни та складності. Здобувачі освіти повинні відчувати спроможність у подоланні викликів з одного боку та цікавість до пізнання нового з іншого. Ніщо так не сприяє мотивації, як відчуття успіху. Учні вкладають максимум зусиль, коли відчують впевненість у власних силах. Якщо успіху немає, мотивація згасає і це негативно позначається на виконанні навчальної діяльності [4, с. 60]. Необхідно диференціювати навчальний матеріал: слабшим учням давати більше часу на виконання, завдання давати легші, сильнішим – менше, завдання – складніші.

Варто змінювати форми роботи під час навчального процесу, щоб уникнути одноманітності, монотонності, що викликає нудьгу. Замість цього слід стимулювати пошукову діяльність, влаштовувати челенджі, проводити змагання, заохочувати вести мовні портфоліо. Це надає задоволення від досягнення успіху при вивченні іноземної мови. Доцільним є застосування наочностей, нових інформаційних технологій. Особливої уваги потребує використання автентичних матеріалів, що надає відчуття необхідності у розширенні та поглибленні отриманих знань, демонструє перспективу у їх застосуванні.

Здобувачі освіти завжди повинні мати свободу вибору. Самостійне подолання певних завдань розкриває власний творчий потенціал учня, надає можливість розкритися емоційно, показати свою спроможність, отримати впевненість у своїх силах, дозволяє вчитися самостійності через усвідомлення відповідальності за свої успіхи і невдачі. Хоча не варто забувати про цінність колективних досягнень, які вчать переймати певні навички від своїх однокласників, працювати у команді. Цього можна досягати залучаючи дітей у парну та групову роботу.

Одним із ефективних підходів до формування позитивного ставлення до навчання є формувальне оцінювання. Воно допомагає не лише усвідомити цілі навчання предмета на певному етапі, а й шляхи подолання певних труднощів та набуття впевненості у власних силах при досягненні поставленої мети.

Таким чином, провідною метою Нової української школи є підвищення якості освіти. Тож у зв'язку з викладеним вище, слід зазначити, що питання формування мотивації навчального процесу є актуальним та надзвичайно важливим знання типу мотивації та володіння певними методами її підвищення є необхідним для створення відповідних умов навчального середовища, ефективності процесу навчання та досягнень максимального результату поставлених педагогом завдань.

Список використаної літератури

1. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник Київ: Либідь, 1997. 375 с.
2. Макаревич О. В. Мотивація як підґрунтя дій особистості. *Соціальна психологія*. 2006. № 2 (16). С. 134–141.
3. 4. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи. URL : <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkolac>
4. Новак В.О., Мостенська Т.Л., Ільєнко О.В. Організаційна поведінка : Підручник. Київ: Кондор-Видавництво, 2013. 498 с.
5. Gunawan S., Saputran H. Problems and teaching solutions for students in learning English PROGET. Vol. 3. №1. 2020. P.59–63.

Олена ПАВЛЕНКО

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ

У сучасному інформаційному суспільстві, де технології стрімко розвиваються, педагоги та викладачі стають свідомими учасниками цього процесу, розглядаючи нові підходи до навчання та викладання мов. Серед найактуальніших завдань є вивчення англійської мови, яка визнається не тільки мовою міжнародного спілкування, але й ключовою компетенцією для успіху в сучасному світі.

Інтерактивні платформи для вивчення англійської мови виявляються перспективним інструментом у сфері освіти. Вони поєднують у собі принципи сучасних технологій та педагогічної науки, сприяючи ефективному засвоєнню мовних навичок та розвитку креативного мислення. Ця стаття присвячена розгляду інноваційних підходів до вивчення англійської мови через призму використання інтерактивних навчальних платформ. Дослідження в даній області відкриває нові можливості для оптимізації навчального процесу, забезпечуючи якісний рівень засвоєння мови та активну участь учнів у власному навчанні.

Актуалізація дослідження у галузі інтерактивних платформ для вивчення англійської мови є надзвичайно важливою в контексті стрімкого технологічного розвитку та постійних змін у сфері освіти. Нові виклики та можливості, які надають ці технології, потребують глибшого розуміння їх впливу на процеси навчання та результативність вивчення англійської мови.

Чимраз все більша роль інтерактивних платформ у сучасному навчанні заохочує дослідників докладніше вивчати їхні можливості та обмеження. Актуальність цієї теми підкреслюється необхідністю адаптації педагогічних підходів до сучасного покоління студентів, які зростають в умовах цифрової трансформації.

Додатково, важливим аспектом є врахування думки та досвіду викладачів та студентів, які активно взаємодіють із зазначеними платформами. Актуалізація дослідження повинна спрямовуватися на врахування їхніх вражень, вподобань та рекомендацій для подальшого вдосконалення інтерактивних інструментів для вивчення англійської мови. Загальна мета полягає в покращенні якості навчання та сприянні розвитку мовної компетенції учнів у глобалізованому світі.

Наукове дослідження впливу інтерактивних платформ на вивчення англійської мови привертає увагу великої кількості вчених та дослідників в галузі педагогіки, мовознавства та інформаційних технологій. Наразі є ряд науковців, що вивчають вплив інтерактивних завдань, соціальних мереж на учня, що вивчає іноземну мову. Так, Майкл